

IN Domino confido: quomodo dicitis animæ meæ: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum paraverunt sagittas suas in phætra: * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo: * Domino in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum, & impium: * qui autem diligit iniquitatem odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, & sulphur, & spiritus procellarum pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, & justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Añã. Paraverunt sagittas suas in phætra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

Añã. Defecit in dolore vitus mea.

IN te Domine speravi, non confundar in æternum: * in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam: * accelera, ut eras me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in domum refugii, * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu: * & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: * redemisti me Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates, * supervacua.

Ego autem in Domino speravi: * exultabo, & latabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam, * salvasti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici: * statuisti in loco spatioso pedes meos.

Miserere mei Domine, quoniam tribulor; * conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, & venter meus.

Quoniam defecit in dolore vi-

vita mea: * & anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea: * & ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium, & vicinis meis valde: * & timor notis mei.

Qui videbant me, foras fugerunt à me: * oblivioni datus sum, tamquam mortuus à corde.

Factus sum tamquam vas perditum: * quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo dum convenirent simul adversum me, * accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi Domine; * dixi: Deus meus es tu, in manibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum, * & à persecutibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericordia tua: * Domine, non confundar, quoniam invocavi te.

Erubescant impii, & deducantur in infernum: * muta fiant labia dolosa.

Quæ loquuntur adversus justum iniquitatem, * in superbia, & in abusione.

Quam magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, * quam abscondisti timentibus te!

Perfecisti eis, qui sperant in te, * in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuæ, * à conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo, * à contradictione linguarum.

Benedictus Dominus: * quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ: * projectus sum à facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocem orationis meæ, * dum clamarem ad te.

Diligite Dominum omnes sancti ejus: * quoniam veritatem requirit Dominus, & retribuet abundantè facientibus superbiam.

Vir liter agite, & confortetur cor vestrum, * omnes qui speratis in Domino.

Gloria Patri.
Añã. Defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus.

ÿ. Regina Martyrum ora pro nobis.

✠. Quæ juxta Crucem Jesu constitisti.

Ex Jeremia Propheta.

LECTIO I. Thren. 1.

Dolorans ploravit in nocte,
& lacrymæ ejus in maxillis ejus: non est, qui consolatur eam ex omnibus charis ejus: Omnes amici ejus spreverunt eam, & facti sunt ei inimici. Vide Domine, quoniam tribulor, conturbatus est venter meus; subversum est cor meum in memetipsa, quoniam amaritudine plena sum. Foris interficit gladius, & domus similis est. Audierunt: quia ingemisco ego, & non est, qui consoletur me.

R. Simeon vir justus, & timoratus dixit ad Mariam: * Tuam ipsius animam pertransibit gladius.

Y. Ne vocetis me pulchram, sed amaram: quia amaritudine valde replevit me omnipotens. Tuam ipsius animam pertransibit gladius.

LECTIO II. Thren. 2.

CUI comparabo te? Vel cui assimilabo te filia Jerusalem? Cui exæquabo te, & consolabor te, Virgo filia Sion? Magna est enim, velut mare contritio tua, quis medebitur tui? Plauserunt super te manibus omnes transcutentes per viam: sibilaverunt, & move-

rent caput suum super filiam Jerusalem: Hæccine est urbs, dicentes, perfecti decoris, gaudium universæ terræ? Aperuerunt super te os suum omnes inimici tui: sibilaverunt, & fremuerunt dentibus, & dixerunt: devorabimus.

R. Surge, & accipe puerum, & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum: Et esto ibi, usque dum dicam tibi.

Y. Vocavi filium meum ex Ægypto, ut veniat salus in Israël. Et esto.

LECTIO III.

Fecit Dominus, quæ cogitavit, complevit sermonem suum, quem præceperat à diebus antiquis: destruxit, & non pepercit, & lætificavit super te inimicum, & exaltavit cornu hostium tuorum. Clamavit cor eorum ad Dominum super muros filia Sion: Deduc quasi torrentem lacrymas per diem, & noctem, non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

R. Fili, quid fecisti nobis sic? * Ego, & Pater tuus: * Dolentes quærebamus te.

Y. Quid est, quod me quærebatis? In his, quæ Patris mei sunt, oportet, me esse. Ego, & Pater tuus. Gloria Patri. Dolentes quærebamus te.

In

IN II. NOCTURNO.

Ant. Factum est cor meum.

Psalmus 21.

DEUS, Deus meus respice in me: quare me dereliquisti? * Longè à salute mea verba delictorum meorum. Deus meus clamabo per diem, & non exaudies: * & nocte, & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israël. In te speraverunt Patres nostri: * speraverunt, & liberasti eos.

Ad te clamaverunt, & salvi facti sunt: * in te speraverunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, & non homo: * opprobrium hominum, & abjectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me: * locuti sunt labiis, & moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris me: in te projectus sum ex utero.

De ventre matris me Deus meus es tu, * ne discesseris à me.

Quoniam tribulatio proxi-

ma est: * quoniam non est qui adjuvet.

Circumderunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens, & rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * & dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens, * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, & lingua mea adhesit faucibus meis: * & in pulvere mortis deduxisti me.

Foderunt manus meas, & pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, & inspexerunt me: * divisere sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum à me: * ad defensionem meam conspice.

Erue à framea Deus animam meam: * & de manu canis unicum meam.

Salva me ex ore leonis: * & à cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratri-

tribus meis: * in medio Ecclesiarum laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israël: * quoniam non sprevit, neque desepit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam à me, * & cum clamarem ad eum exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timèntium eum.

Edent pauperes, & saturabuntur: & laudabunt Dominum qui requirunt eum: * vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Remiscentur, & convertentur ad Dominum * universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus * universæ familiæ Gentium.

Quoniam Domini est regnum: * & ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt, & adoraverunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * & semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino ge-

neratio ventura: * & annuntiabunt cœli justitiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Gloria Patri.

Añã. Factum est cor meum tanquam cera liquescens in medio ventris mei.

Añã. Deus vitam meam.

Psalmus 55.

Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die: * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo; ego verò in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: * non timebo, quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt, & abscondent: * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi: * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut & in promissione tua: tunc

* tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: * in Deo speravi non timebo, quid faciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua: * quæ reddam laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, & pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Gloria Patri.

Añã. Deus vitam meam annuntiavi tibi; posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Añã. Fuerunt mihi lacrymæ.

Psalmus 41.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum: * quando veniam, & apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die, ac nocte, * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam: * quoniam transibo in locum ta-

bernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis, & confessionis, * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad me ipsam anima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Jordanis, & Hermonium à monte modico.

Abyssus abyssum invocat, in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam: * & nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobaverunt mihi, qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * Quare tristis es anima mea?

Et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * saluta-

re vultus mei, & Deus meus.
Gloria Patri.

Antiphona. Fuerunt mihi lacry-
mæ meæ panes die, ac nocte.

Psalmus. Fasciculus myrrhæ di-
lectus meus mihi.

Psalmus. Inter ubera mea com-
morabitur.

Sermo Sancti Bernardi
Abbatis.

Ex Serm. de 12. Stellis.

LECTIO IV.

Martyrium Virginis tam
in Simeonis prophetia,
quàm in ipsa Dominicæ Passio-
nis historia commendatur.
Positus est hic (ait Sanctus Se-
nex de puero Jesu) in signum
cui contradicetur; & tuam ip-
sius animam (ad Mariam au-
tem dicebat) pertransibit gladi-
us. Verè tuam, ò Beata Ma-
ter, animam pertransiuit. Alio-
quin non nisi eam pertran-
siens, carnem filii tui penetra-
ret. Et quidem postea quam
emisit Spiritum tuus ille Je-
sus, ipsius planè non attigit
animam crudelis lancea, quæ
ipsius aperuit latus, sed tuam
utique animam pertransiuit:
ipsius nimirum anima jam ibi
non erat, sed tua planè inde
nequibat avelli.

Psalmus. Jesum bajulantem sibi
Crucem: * Sequebatur turba

mulierum, quæ plangebant, &
lamentabantur eum.

Psalmus. Filie Jerusalem super
vos ipsas flete, & super filios
vestros. Sequebatur.

LECTIO V.

TUAM ergò pertransiuit
animam vis doloris, ut
plusquam Martyrem non im-
merito prædicemus, in qua ni-
mirum corporeæ sensum passio-
nis excesserit compassionis
affectus. An non tibi ille quam
gladius fuit sermo ille revera
pertransiens animam, & per-
tingens usque ad divisionem
animæ, & spiritus: Mulier ec-
ce filius tuus? O commutatio-
nem! Joannes tibi pro Jesu
traditur. Servus pro Domino,
Discipulus pro Magistro filius
Zebedæi pro filio Dei, homo
purus pro Deo vero. Quomo-
do non tuam affectuosissimam
animam pertransierit hæc au-
ditio, quando & nostra, licet
saxea, licet ferrea pectora sola
recordatio scindit?

Psalmus. Postquam venerunt in
locum, qui dicitur Calvaria,
ibi crucifixerunt eum: * Stabat
autem juxta Crucem Jesu Ma-
ter ejus.

Psalmus. Tunc beatam illius ani-
mam doloris gladius pertran-
siuit. Stabat autem.

Lec-

LECTIO VI.

NON miremini, Fratres,
quod Maria Martyr in
anima fuisse dicatur. Miretur,
qui non meminerit se audivisse
Paulum inter maxima Gentium
crimina memorantem, quòd sine
affectione fuisset. Longè id
fuit à Mariæ visceribus, longè
sit à servulis ejus. Sed fortè
quis dicat: Numquid non eum
præcierat moriturum? Et in-
dubitantè. Numquid non sperabat
continuo resurrectorum? Et fide-
liter. Super hæc doluit crucifixum?
Et vehementè. Alioquin quis-
nam tu, frater, aut unde, tibi
hæc sapientia, ut mireris plus
Mariam patientem, quam
Mariæ filium patientem? Ille
enim mori corpore potui, ista
commoti corde non potuit?
Fecit illud charitas, qua ma-
jorem nemo habuit: fecit, &
hoc charitas, cui post illam si-
milis altera non fuit.

Psalmus. Joseph ab Arimathæa;
* Petiit Corpus Jesu, quod de
Cruce depositum; * Suo com-
plexu Mater excepit.

Psalmus. Dolens Sunamitis si-
nu, & genibus suis sustinuit
mortuum filium. Petiit Corpus
Jesu, quod de Cruce deposi-
tum. Gloria Patri. Suo.

IN III. NOCTURNO.

Antiphona. Intenderunt arcum
rem amarum.

Psalmus 63.

EXaudi Deus orationem
meam cum deprecor: * à
timore inimici eripe animam
meam.

Protexisti me à conventu
malignantium: * à multitudine
operantium iniquitatem.

Quia exaceruerunt ut gladium
linguas suas: * intenderunt ar-
cum rem amarum, ut sagittent
in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, &
non timebunt: * firmaverunt
sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent
laqueos: * dixerunt: Quis
videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: *
defecerunt scrutantes scrutinio
Accedet homo ad scr altum:
* & exaltabitur Deus.

Sagitte parvulorum factæ
sunt plagæ eorum: * & infir-
mata sunt contra eos lingue
eorum.

Conturbati sunt omnes qui
videbant eos: * & timuit om-
nis homo.

Et annuntiaverunt opera
Dei: * & facta ejus intellexerunt.

Latabitur justus in Domi-
no,

Rk

no, & speravit in eo, * & laudabuntur omnes recti corde.

Gloria Patri.

Añã. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Añã. Anima mea turbata est valdè.

Psalmus 6.

Domine, ne in furore tuo arguas me: * neque in ira tua corripas me.

Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum: * sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valdè: * sed tu Domine usquequòd?

Convertere Domine, & eripe animam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furore oculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discedite à me omnes, qui operamini iniquitatem: * quo-

niam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam, * Dominus orationem meam, suscepit.

Erubescant, & conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertantur, & erubescant valdè velociter.

Gloria Patri.

Añã. Anima mea turbata est valdè: sed tu Domine usquequòd.

Añã. Deus adjutor.

Psalmus 45.

Deus noster refugium, & virtus: * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: * & transferentur montes in cor maris.

Sonerunt, & turbatæ sunt aquæ eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus latificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eam Deus manè diluculo.

Conturbatæ sunt Gentes & inclinata sunt regna: * dedit vocem suam mota est terra.

Do-

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, & videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma: * & scuta comburet igni.

Vacate, & videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in Gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob. Gloria Patri.

Añã. Deus adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

ÿ Per te salutem hauriamus Virgo Maria.

ÿ Ex vulneribus Christi. Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem. Cap. 19.

LECTIO VII.

In illo tempore: Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus: & Soror Matris ejus Maria Cleopha, & Maria Magdalene. Et reliqua.

De Homilia Sancti Ambrosii Episcopi.

De Inst. Virg. cap. 7.

Stabat juxta Crucem Mater, & fugientibus Viris stabat intrepida. Videte, utrum pu-

dozem mutare potuerit Mater Jesu, quæ animum non mutavit. Spectabat piis oculis filii vulnera, per quæ sciebat omnibus futuram Redemptionem. Spectabat non degeneri Mater spectaculo, quæ non metueret peremptorem. Pendebat in Cruce filius, Mater se persecutoribus offerebat.

R. Quis tibi sensus fuit, ò Mater dolorum: * dum Joseph sindone filium tuum involvit, & posuit eum in monumento?

ÿ Considerate, & videte si est dolor, sicut dolor meus. Dum Joseph.

Ex ejusdem Epist. 25, ad Eccles. Vercell. prop. 5m.

LECTIO VIII.

Maria Mater Domini ante Crucem Filii stabat. Nullus me hoc docuit, nisi Sanctus Joannes Evangelista. Mundum alii concussum in Passione Domini conscripserunt. Cælum tenebris obductum, refugisse Solem, in Paradisum Latronem, sed post ipsam confessionem receptum. Joannes docuit, quod alii non docuerunt, quemadmodum in Cruce, positus Matrem appellaverit. Pluris putatur, quòd Victor suppliciorum pietatis

K k2

of-

officia Matri exhibebat, quam quoddam Regnum Cœleste donabat. Nam si religiosum est, quoddam Latroni donatur venia, multo uberius pietatis est, quoddam à filio Mater tanto affectu honoratur.

ꝯ. In toto corde tuo gemitus Matris tuæ ne obliviscaris; * Ut perficiatur propitiatio, & benedictio.

ꝯ. Ave Princeps Generosa, Martyrumque prima Rosa, Virginumque Liliū. Ut perficiatur. Gloria Patri. Ut perficiatur.

Lectio nona legitur de Homilia Dominica occurrentis.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Añā. Quòd abiit dilectus tuus, ò pulcherrima mulierum? Quòd declinavit dilectus tuus, & quæremus eum tecum?

Psalmus. Dominus regnavit. cum reliquis de Laudibus Dominicæ.

Añā. Recedite à me, amare flebo, nolite incumbere, ut consolemini me.

Añā. Non est ei species, neque decor, & vidimus eum, & non erat aspectus.

Añā. A planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.

Añā. Fulcite me floribus,

stipate me malis, quia amore laqueo.

Capitulum. Thren. 2.

CUI comparabo te? vel cui assimilabo te Filia Jerusalem? cui exæquabo te, & consolabor te, Virgo Filia Sion? Magna est velut mare contritio tua.

HYMNUS.

Summæ Deus clementiæ Septem Dolores Virginis, Plagasque Jesu Filii

Fac ritè nos revolvare.

Nobis salutem conferant

Deiparæ tot lacrymæ;

Quibus lavare sufficis

Totius Orbis crimina.

Sit quinque Jesu vulnerum

Amara contemplatio,

Sint, & Dolores Virginis

Æterna cunctis gaudia.

Jesu tibi sit gloria,

Qui passus es pro servulis

Cum Patre, & almo Spiritu

In sempiterna sæcula.

Amen.

ꝯ. Maria Virgo per virtutem tot dolorum.

ꝯ. Fac nos gaudere in Regno Cœlorum.

AD BENEDICTUS. *Añā.*

Venite ascendamus ad Montem Domini, & videte, si est dolor, sicut dolor meus.

Ora-

ORATIO.

DEUS, in cujus Passione, secundum Simeonis prophetiam dulcissimam animam gloriosæ Virginis, & Matris Mariæ Doloris gladius pertransivit: concede propitius, ut qui dolores ejus venerando recolimus, Passionis tuæ effectum felicem consequamur. Qui vivis, &c.

Deinde fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

AD PRIMAM.

Añā. Quòd abiit, ut *suprà.*

Ad Hymn. Horar. Jesu tibi sit gloria. Qui passus es pro Servulis.

ꝯ. Christe Fili Dei vivi.

ꝯ. Qui passus es propter nostram salutem.

AD TERTIAM.

Añā. Recedite à me, amare flebo, ut *suprà.*

Capitulum. Cui comparabo te, &c.

ꝯ. br. O vos omnes: * Qui transitis per viam.

ꝯ. Attendite, & videte si est dolor, sicut dolor meus. Qui transitis. Gloria Patri. O vos omnes.

ꝯ. Defecerunt præ lacrymis oculi mei.

ꝯ. Conturbata sunt omnia viscera mea.

AD SEXTAM.

Añā. Non est ei species, &c. ut *suprà.*

Capitulum. Thren. 1.

Plorans ploravit, in nocte, & lacrymæ ejus in maxillis ejus: non est, qui consoletur eam ex omnibus charis ejus.

ꝯ. brev. Defecerunt: * Præ lacrymis oculi mei.

ꝯ. Conturbata sunt omnia viscera mea. Præ lacrymis. Gloria Patri. Defecerunt.

ꝯ. Fasciculus myrrhæ, Dilectus meus mihi.

ꝯ. Inter ubera mea commorabitur.

AD NONAM.

Añā. Fulcite me floribus, &c.

Capitulum. Thren. 2.

DEduc quasi torrentem lacrymas per diem, & noctem: non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

ꝯ. br. Fasciculus myrrhæ: * Dilectus meus mihi.

ꝯ. Inter ubera mea commorabitur. Dilectus meus mihi. Gloria Patri. Fasciculus.

ꝯ. Anima mea liquefacta est.

ꝯ. Ut dilectus locutus est.

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

ꝯ.

ŷ. Regina Martyrum, ora pro nobis.

ŷ. Quæ juxta Crucem Jesu constititi.

Ad *MAGNIFICAT. Añã.*

Oppressit me dolor, & facies mea intumuit à fletu, & palpebræ meæ caligaverunt.

Oratio. Deus, ut suprâ.

Et fit commemoratio *Dominicæ.*

DIE XVI. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Cornelii Papæ, & Martyris.

Cujus Reliquia asserbatur in Angelopolitana Ecclesia.

Duplex.

Omnia de Comuni unius Martyris.

Oratio. Infirmiorem.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente. Et si venerit in aliqua die quatuor Temporum, leguntur: De Actibus Apostolorum. A Miletio.

In secundo Nocturno, quarta, & quinta Lectio propr. ut in Breviar. sub hac die xvi.

Lectio sexta, Sermo Sancti Augustini Episcopi: Triumphalis.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Si quis venit.

Missa: Statuit, Et dicitur Credo in Matrice.

DIE XXV. SEPTEMBRIS.

In Festo Sanctæ Mariæ de Cervellione, aliàs de Subsidiò, Virginis.

Duplex.

Omnia de Comuni Virginium, præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui nos conspicis in tot periculis constitutos pro nostra fragilitate non posse subsistere: concede propitiùs, ut intercedente Beata Mariæ famula tua de presentis vitæ fluctibus educi, ad æternæ salutis portum pervenire valeamus. Per Dominum.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Maria nobili familia de Cervellione, Barchinonæ in Hispania nata, & à parentibus in Dei timore primis ab annis enutrita, virginitatem suam cum decem & octo esset annorum, illi devovit. Ejus vivendi ratio erat, in publicum rariùs prodire, ægotantibus domesticis sedulo adesse, & in Nosocomio ter in hebdomada pauperibus ministrare. Annum trigesimum agens defuncto Patre, habitum Ordinis Sanctæ Mariæ de Mercedè, pri-

prima ex fémis suscipiens, Sanctimonialibus ejusdem Ordinis ducem, magistram, & exemplar se præbuit: ac distributo patrimonio in redemptionem Captivorum, professionem in eodem Ordine, unâ cum voto de laborando pro redimendis Captivis, emisit.

ŷ. Propter veritatem.

LECTIO V.

Matre è vivis sublata, cum aliquot honestis fémis ejusdem instituti piam, sanctamque vitam peregit: solita quotidie mulierum à suis Fratribus Redemptorum, ac Barchinonam advenientium pedes in Hospitali domo lavare, quinquies in hebdomada Sacra Eucharistia refici; terque jejuna solo pane, & aqua contenta: quotidianis flagellis, in super & ferrea catena corpus suum affligens Silentium, quod mira observantia colebat inapertis verbis numquam infregit; ac parcius indulgens somno expetebat, ab hujusmodi necessitate liberari, ut illo solo frueretur incessantè, quo jucundantur cœli, & Angeli lætantur. Quod diurni temporis supererat ab oratione, & pietatis exercitiis, in pauperes juvandos impendebat; nullum

officii genus prætermittens, quo afflictos consolaretur, oppressos liberaret, & vincitos educeret de carceribus.

ŷ. Dillexisti justitiam.

LECTIO VI.

Futuras maris tempestates prænotabat: illasque sæpè suis orationibus sedabat: visa aliquoties super undas incidere, quo Fratres Captivorum Redemptores, aliosque in mari periclitantes servare incolumes, unde è Mariæ Subsidiò, vulgò de Soccos, nomen est inditum. Denique post multarum virtutum insignia, Barchinonæ migravit ad Dominum decimo tertio Kalendas Octobris, anno salutis millesimo ducentesimo nonagesimo. Ejus corpus, ex quo suavissimus odor manabat, sepultum est in Ecclesia Fratrum Ordinis sui: quod nonagesimo post anno, Episcopo Barchinonensi, Petro Aragoniæ Rege, caterisque Aula, & Civitatibus Primatibus adstantibus, solemnè pompa elevatum, incorruptum repertum fuit, ac decentiori loco, ubi religiosè colitur, aservatur.

ŷ. Afferentur Regi.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ, in Evangel.

Si-

Simile erit regnum caelorum decem Virginibus, ut in *Communium Virginum*.

DIE XXVIII. SEPTEMBRIS.

In F^{est}o B. Simonis de Roxas Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris, non Pontificis, prater sequentia.

ORATIO.

DEUS, cujus charitas in corde Beati Simonis diffusa, eximio in Sanctissimam Filii tui Genitricem cultu, & assiduis misericordiae operibus enituit: illius intercessionem concede, ut eodem charitatis fervore succensi, & Beatae Mariae Virginis tutela protecti, tuam misericordiam consequamur. Per eundem Dominum nostrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Vallis-Oleti in vrbe Castellae veteris natus est Simon parentibus piis aequae ac nobilibus. Ab ejus ortu statim licuit videre quoddam futurae Sanctitatis indicium. Puer namque infans ubi balbutire coepit, prima fere auditus est haec

verba proferre, Ave Maria: quod ut audientibus mirum accidit, ita argumento fuit, eximium olim divinae Matris cultorem, clientemque fore. Praesagium affirmavit eventus. Magna illi vel adolescentulo pietas, mira in capessendis exequendisque Religionis officii alacritas, ac diligentia, studium verò colendae Virginis tantum, ut jam tum eas Angelicae Salutationis voces, in quas primum solverat linguam, sibi maximè familiares redderet, & tertio quoque verbo usurparet. Elucebat praesertim amor erga pauperes plane admirabilis, ut ipso eorum aspectu commoveretur, nec continere se posset, quin cibos illis clam sibi detractos, & ipsa interdum indumenta tribueret. Talis cum esset adolescens, jamque multum in literis profecisset, incensus sanctioris vitae desiderio, Christi Crucem inter Fratres Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum in eadem civitate amplexus est.

¶ Honestum fecit.

LECTIO V.

Tyrocinii, ac studiorum spatium cum laude confectis, vitam deinceps reliquam Fratri-

tribus vel docendis, vel gubernandis impendit. Magister proinde appellatus, & cum pluribus Provinciae Castellanae Coenobiis, tum toti demum Provinciae Rector impositus. Suis porò ita praefuit, ut morum inter eos gravitatem, sanctitatemque ad legum normam, atque optima quaeque studia, proveheret; paternum alioqui exercens imperium, neque tam potestate, quam exemplo, singulos ad officium impellens. Quae dum agit domi, nihil interea minus proximorum saluti prospiciebat foris, idque tum Divini-Verbi, tum sacramentum confessionum ministerio, artibusque aliis charitatis, quibus noviter insistens, incredibile dictum est, quam multos à vitiis ad frugem, vel etiam ad perfectionem christianae vitae perduxerit. Praeter haec famelicis Mendicorum greges quotidianè ab insita misericordia coegabat, pascebatque largè omnia subministrante providentia caelesti, cujus saepe beneficium insperatam accipiebat annonam. Eorum praecipuam sumebat curam, qui inter barbaros Mahometanos catenis onusti degunt, hisque redimendis ampla pecuniarum subsidia

corrobat. At sibiinteripsi vacabat in primis, studebarque, ut fieret in dies sanctorum. Ob id spiritum oratione assidua rerumque caelestium meditatione excolebat, corpus cilicio, flagris, cibi, potusque parcitate dirum in modum excruciebat.

¶ Amavit cum Dominis.

LECTIO VI.

Philippo III. Regi, ejusque conjugii Margaritae apprime charus ob sanctimoniam opinionem fuit. Datus Regis liberis adolescentiae Institutore, id munus gessit egregiè, sed oblatas à Rege dignitates constantissimè repulit. Isabella Reginae à confessionibus, eoque nomine magno apud Aulicos honore habitus: Nosocomia tamen, carceresque vincitorum frequentare, aegrotis vocantibus diu, noctuque praesto esse, egenis alimenta dividere, calamitosis omnibus opitulari perrexit usque ad extremum, ut vulgò Pater pauperum vocitaretur. Multas vitiorum pestes è populo sustulit, & augendo Beatae Virginis cultui assidue intentus, cum alia multa perfecit, tum celeberrimam Sodalitatem, quam vocant ab Ave Maria, Matrini

Ll

ins-

instituit, ac latè propagandam curavit. Ejusdem cura, & industria Sanctissimum Mariæ nomen inter Trinitarios Officio proprio celebrari ceptum est. Illum vicissim Virgo Beatissima multis, maximisque ornavit beneficiis, inter quæ illud à Deo impetrasse fertur, ut multas post pugnas, omnis tandem in eo, qui victor semper evaserat, pravæ libidinis sensus extinctus maneret. Domino tandem prophetiæ, curatio gratia, miraculisque pluribus clarus, quæ prorsus prænuñciaverat die, subita vi morbi oppressus accubuit; annos natus duos supra septuaginta Elatus est sonere honorificentissimo, eundemque illi honorem per dies continenter duodecim præcipui civitatis Ordines præstiterit. Cum verò crebri ad ejus sepulchrum concursus fierent, & novis subinde miraculis Venerabilis viri fama inclaresceret, illum Clemens XIII. Beatorum fastis adscripsit.

¶ Iste homo perfectit.

In tertio Nocturno, Evangelium: Nolite timere pusillus grex, de Communi Confessoris, non Pontificis secundò loco.

FESTA OCTOBRIS.

DIE I. OCTOBRIS.

In toto Episcopatu Angelop. Tertia die Infraoctavam Sancti Michaelis.

IN II. NOCTURNO.

De Sermone Sancti Gregorii Papæ.

Ex Homilia 34. in Evagel.

LECTIO IV.

QUIA Angelorum nomina interpretando perstrinximus, superest, ut ipsa officiorum vocabula breviter exequamur. Virtutes etenim vocantur illi, nimirum spiritus, per quos signa, & miracula frequentius fiunt. Potestates etiam vocantur hi, qui hoc potentius ceteris in suo ordine preceperunt, ut eorum ditioni virtutes adversæ subiectæ sint, quorum potestate refranantur, ne corda hominum tantum tentare prævaleant, quantum volunt.

¶ Hic est Michael Archangelus.

LECTIO V.

Pincipatus etiam vocantur, qui ipsis quoque bonis Angelorum spiritibus præsent, qui subiectis aliis, dum quæque sunt agenda disponunt, eis

ad

ad explenda divina ministeria principantur. Dominationes autem vocantur, qui etiam Potestates Principatum dissimilitudine alta transcendunt. Nam principari est inter reliquos priorem existere: dominari verò est etiam subiectos quosque possidere. Throni quoque illa agmina sunt vocata, quibus ad exercenda iudicia semper Deus omnipotens præsidet. Unde & per Psalmistam dicitur: Sedes super thronum, qui iudicas æquitate.

¶ Venit Michael Archangelus.

LECTIO VI.

Cherubim quoque plenitudo scientiæ dicitur, & sublimiora illa agmina idcirco Cherubim vocata sunt, quia tantò perfectiori scientia plena sunt, quantò claritatem Dei viciniùs contemplantur. Seraphim etiam vocantur illa spirituum sanctorum agmina, quæ ex singulari propinquitate conditoris sui incomparabili ardente amore. Seraphim namque ardentes, vel incendentes vocantur: quorum perfectò flamma amor est: quia quò subtiliùs claritatem divinitatis ejus aspiciunt, eò va-

Li 2

lidiùs in ejus amore flammescunt.

¶ In tempore illo.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum. Cap. 18.

LECTIO VII.

In illo tempore: Accesserunt autem Discipuli ad Jesum dicentes: Quis putas major est in regno cælorum? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Ex variis in Matth. Hom. 18.

Være mundo à scandalis. Mundum istum, terrenum locum dicit. Neque verò de cælo, & terra intelligere debemus mundum, sed mundum hic intelligamus terrenum: idè quod dixit Dominus regnum meum non est de isto mundo: Si essem de mundo, amaret me mundus. Et dicitur ad Apostolos: Vos non estis de mundo. Væ igitur mundo, hoc est, terreno loco, ab scandalis: necesse enim est, ut veniant scandala, non quia necesse, sed quia mundo necesse, ut veniant.

¶ In conspectu Gentium.

LECTIO VIII.

Videte, quod dicimus, subtile est. Si necesse est, ut veniant scandala: ergò ab que

cul-